

Spurven sidder stum bag kvist

Th. Aagaard

Spur-ven sid-der stum bag kvist, så - mænd om ej det fyg - er! Kål-gårds-pil - en

6

pib - er trist for nord - en - blæst - ens byg - er. Lul lul! rok-ken går støt i mo-ders

12

stu - e, og jo me - re vind - en slår, des mer får arn - en lu - e.

2. Far har røgtet kvæget ind,
med halmen tættet karmen.
gnedet grisens blanke skind,
at den må holde varmen.
Lul - lul! rokken går!
Far mod stuen stiler,
mor en bugt på tråden slår,
ser op på far og smiler.

3. Mor kan næppe se sit spind
og næppe tråden mage;
hej, da bæres lyset ind
og stilles i sin stage.
Lul - lul! rokken går,
tenens rappe vinge
over fyrrebjælken sår
en skok af skyggeringe.

4. Far ta'r ned så tung en bog,
med Gud han hvisker sammen,
famler lidt ved spændets krog
og lukker med et: Amen!
Lul - lul! rokken går,
ensomheden synger,
mulmet tæt om taget står,
og sneen går i dynger.

5. Her ved moders gamle rok
hun lærte mig at stave,
syngte om "den hvide flok"
og "al hans nådegave"
Lul - lul! rokken står!
Men dens nyn og sange
vemodsfuldt mod hjertet går,
når kvældene bli'r lange.